

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 12/09/2023

*****

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI HAI)

Có rất nhiều phương pháp tu trì, chúng ta chỉ nên chọn một phương pháp phù hợp với căn tánh của mình. Điều này giống như có rất nhiều con đường để đi đến đích nhưng chúng ta phải lựa chọn con đường phù hợp với mình. Nếu chúng ta chọn sai, chúng ta sẽ phải đi đường vòng, chúng ta sẽ tốn rất nhiều thời gian, công sức. Đây là một trong những nguyên nhân của việc chúng ta phải trải qua ba A tăng kỳ kiếp tu hành để có thể chứng quả vị Phật. Đối với nghề nghiệp cũng vậy, chúng ta phải chọn một nghề chủ đạo, nghề mũi nhọn để chúng ta làm nghề đó đạt đến đỉnh cao. Chúng ta không thể làm nhiều nghề mà những nghề đó đều đạt đến đỉnh cao. Người thế gian thường chọn pháp tu dựa theo đám đông, tin theo những người có tên tuổi.

Trong gia đình, đoàn thể, đặc biệt là trong tu hành việc phản tỉnh, kiểm điểm, sám hối là rất quan trọng. Trong nhà Phật, hàng năm, chư Tăng tổ chức ba tháng “*an cư kiết hạ*” để mọi người thức liễm thân tâm, sau đó, mọi người tổ chức “*pháp hội tự tứ*”, trong dịp đó mọi người sẽ tự sám hối hoặc nhờ đại chúng nói ra lỗi của mình.

Hòa Thượng nói: “***Tịnh Tông Tam Trọng Diệu Âm ở Đài Bắc tổ chức phát lộ sám hối ba tháng một lần, trong dịp đó tất cả các đồng tu cùng nhau nói ra lỗi của mình để thay đổi tự làm mới. Nhà Phật gọi đây là pháp hội tự tứ. Người xưa tổ chức pháp hội tự tứ một năm một lần nhưng người ngày nay tập khí sâu nặng nên phải tổ chức ba tháng một lần***”. “*Sám hối*” là chúng ta nhận ra lỗi và cải đổi để chúng ta không phạm phải lỗi đó. Thí dụ, chúng ta đã sám hối là chúng ta bị ngủ gật, hôn trầm khi chúng ta ngồi nghe giảng Kinh mà sau đó chúng ta vẫn lặp lại thì chúng ta chưa thật sự sám hối. Khi chúng ta sám hối, chúng ta nói ra lỗi của mình mà có người nghe thấy thì chúng ta sẽ có sự phản tỉnh sâu sắc. Trong pháp hội sám hối, tứ chúng đồng tu cùng phát lồ sám hối, đầu tiên là những cư sĩ tại gia sám hối, khi các cư sĩ sám hối thì các Sư Thầy, Sư Cô có thể nghe, sau đó, khi các quý Sư cô sám hối thì các Sư Thầy có thể nghe, khi quý Sư Thầy sám hối thì mọi người không được nghe, việc này là để giữ tâm cung kính của mọi người.

Chúng ta đang ở trong một tổ chức, tổ chức của chúng ta đang làm ra hình mẫu, làm ra tấm gương cho người thế gian nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng kiểm

điểm, sám hối. Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “*Học vi nhân sư, hành vi thế phạm*”. Học để làm Thầy người, làm để làm ra mô phạm cho người. Chúng ta muốn khuyên người tu dưỡng thì chúng ta phải tu dưỡng bản thân trước. Nếu chúng ta cảm thấy mình không có đủ tư cách đứng trong tổ chức, đoàn thể thì chúng ta nên rút lui. Thời kỳ Mạt pháp chúng sanh rất cần có những tấm gương, nếu chúng ta làm ra tấm gương xấu thì chúng ta rất đáng trách!

Tôi cũng đã từng tham gia pháp hội sám hối, trong pháp hội sám hối nếu chúng ta không tự nêu ra được lỗi của mình thì chúng ta cần cầu đại chúng nhắc nhở. Nếu chúng ta để đại chúng nhắc nhở lỗi của mình thì chúng ta sẽ phải sám hối bằng hình thức nặng hơn. Thí dụ, nếu chúng ta tự sám hối thì chúng ta quỳ trong thời gian đốt cây nhang dài hai tấc, đại chúng nhắc nhở lỗi của chúng ta thì chúng ta quỳ trong thời gian đốt cây nhang dài bốn tấc. Sau ba lần sám hối mà chúng ta phải cần cầu đại chúng nhắc nhở lỗi của mình thì chúng ta phải biệt thất một tháng hoặc ba tháng để tự kiểm điểm. Việc sám hối là tự nguyện nếu người nào cảm thấy bó buộc thì họ có thể rời khỏi hàng ngũ. Ngày nay, mọi người không còn coi trọng việc sám hối nên họ không làm ra được tấm gương tốt cho đại chúng, khiến cho nhiều người mất đi niềm tin với Phật pháp, nhiều người cho rằng nhà Phật là mê tín. Thời xưa, những người nghiêm túc tu hành thì họ thường ngủ ngòi vì khi ngòi họ kiểm soát được bản thân, không để dục vọng dậy khởi. Người xưa thường học thuộc bộ “*Kinh Hoa Nghiêm*” để tâm của họ được định, không có thời gian phiền não, vọng tưởng. Có những người đã thuộc “*Kinh Hoa Nghiêm*” nhưng họ vẫn sai phạm, tập khí, phiền não của họ vẫn rất sâu nặng. Chúng ta phải tu hành trong thời gian 10 năm, 20 năm, 30 năm thì chúng ta mới có thể hàng phục được tập khí, phiền não của mình.

Hòa Thượng nói: “*Cư sĩ Lý Mộc Nguyên ở Singapore, ông không đợi thời gian là một năm hay ba tháng mà ông ngày ngày phát lộ sám hối, ngày ngày ông phát hiện, thay đổi lỗi lầm của chính mình. Do vậy chỉ trong khoảng thời gian hai đến ba năm, Tịnh Tông Học Hội đã trở nên hưng vượng, thù thắng, rất nhiều người đến đây tu hành*”. Nhà ăn của cư sĩ Lâm mở cửa miễn phí cho tất cả mọi người, thức ăn được chế biến đầy đủ dinh dưỡng, tinh sạch, thơm ngon. Từ thứ hai đến thứ sáu, nhà ăn cung cấp khoảng 3000 suất ăn, cuối tuần khoảng 5000 suất ăn, tôi đã đến ăn ở đó khoảng ba lần, mỗi lần một tuần. Thức ăn do mọi người tự động chở đến, nhà bếp chưa bao giờ phải mua đồ gì, đây chính là sự hưng vượng về vật chất. Đạo tràng Cư sĩ Lâm có năm tầng, tầng niệm Phật, tầng giảng đường và phòng ăn luôn đầy kín người.

Mọi người trong một gia đình, một đoàn thể cũng cần phải thường xuyên sám hối, sửa lỗi. Đoàn thể của chúng ta đang làm tấm gương cho mọi người nên chúng ta cũng phải phát lộ sám hối, nếu ai không tự nói ra lỗi của mình thì đại chúng sẽ chỉ lỗi cho họ. Người nào để đại chúng chỉ lỗi cho quá ba lần thì họ phải biệt chúng trong một hoặc ba tháng vì họ không đủ tư cách làm việc với đại chúng. Hằng ngày, chúng ta phải kiểm soát, kiểm điểm lỗi của chính mình. Điều này không bắt buộc nhưng chúng ta

muốn làm Thầy thiên hạ thì chúng ta phải tự kiểm điểm. Chúng ta vẫn lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác thì chúng ta đã làm ra tấm gương xấu cho mọi người.

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật có rất nhiều nguyên tắc trong tu hành, chúng ta chỉ cần nắm được cương lĩnh thì chúng ta có thể quán thông được tất cả. Chúng ta tu học, tụng Kinh, niệm Phật không những giúp chúng ta nâng cao cảnh giới mà còn tốt cho thân bằng quyến thuộc và tất cả chúng sanh. Khi chúng ta tu hành, chúng ta có thể lợi ích cho chúng sanh nhiều hay ít là do cách dụng tâm của chúng ta. Chúng ta càng dụng tâm chân thành thì hiệu quả càng thù thắng. Nếu chúng ta có xen tạp lo lắng, hy vọng, vọng tưởng, phiền não thì chúng ta sẽ không thể làm lợi ích cho chúng sanh”**. Nhiều người chưa được tiếp nhận nguyên tắc, chuẩn mực của nhà Phật, của Thánh Hiền nên họ làm mọi việc một cách tùy tiện, việc làm của họ làm hoen ố đi hình ảnh của người học Phật. Chúng sanh thời hiện đại có tâm bệnh, tập khí rất nặng, nếu chúng ta không ngày ngày kiểm điểm thì chúng ta không thể chuyển đổi.

Chúng ta không tự sửa đổi thì chúng ta sẽ luôn có sai phạm vậy thì chúng ta làm mọi việc giống như đang “*diễn hề*”. Nếu chúng ta luôn bị chê trách thì chúng ta sẽ khổ tâm và sớm bỏ cuộc. Trong nhà Phật, việc mọi người tu hành là hoàn toàn tự động, tự giác, không có sự bó buộc. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chỉ gạt được những người tâm ý qua loa, những người tâm có một chút se se thanh tịnh thì họ sẽ nhận ra ngay!”**. Tôi cũng đang diễn nhưng là “*thật diễn*” chứ không phải là “*diễn trò*”, hơn 1000 ngày qua, tôi luôn lên học đúng giờ, không trễ một phút nào. Tôi tự trồng hoa để bàn trang trí bàn nơi tôi ngồi giảng bài, mỗi ngày chậu hoa đều được thay đổi. Hôm qua, tôi hỏi một người ở nước ngoài là họ có nghe pháp đều đặn không, họ nói, họ vẫn nghe thường xuyên, họ biết tôi đã giảng hơn 100 đề tài “**Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục**”. Người nào thật tu, thật học thì chúng ta chỉ cần hỏi một vài câu là chúng ta có thể biết.

Nếu chúng ta nỗ lực thật tu, thật học, thật thay đổi thì chúng ta tự thân mình tốt và chúng ta giúp đỡ được rất nhiều người xung quanh. Khi tôi quan sát Camera, tôi nhìn thấy, những người thợ ở bên ngoài đều ngạc nhiên khi thấy người của chúng ta làm việc. Họ làm để lấy tiền còn chúng ta làm để phục vụ chúng sanh. Các cô giáo trong hệ thống làm với tâm phục vụ chúng sanh, tâm để các con được tiếp nhận giáo dục chuẩn mực Thánh Hiền nên cách làm của các cô cũng hoàn toàn khác với những người chỉ đứng lớp đợi hết giờ. Khi tôi có thời gian rảnh, tôi thường quan sát Camera, sắp tới, các văn phòng hiệu trưởng cũng nên lắp đặt Camera. Người làm vì chúng sanh sẽ làm với thái độ hoàn toàn khác với người làm để kiếm thu nhập.

Chúng ta thật tu thì chúng ta thật được nâng cao cảnh giới. Chúng ta đã trải qua khó khăn thì chúng ta sẽ cảm nhận được điều này một cách sâu sắc. Thí dụ, sau khi trải qua hơn 1000 ngày học tập, tôi cảm thấy rất lợi lạc, kiến thức của tôi đã phong phú

hơn, tôi có thể áp dụng những kiến thức này trong nhiều việc. Trí tuệ của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền được lưu xuất từ trong tự tánh, chúng ta thật tu, thật học thì khi chúng ta cần những kiến thức này sẽ tự lưu xuất ra một cách vừa vặn, thoả đáng.

Khi chúng ta làm việc thì tâm chúng ta phải chuyên nhất, chúng ta phải chuyên tâm ở hiện tại. Khi chúng ta đứng lớp thì chúng ta chuyên tâm đứng lớp, khi chúng ta tụng Kinh thì chúng ta chuyên tâm tụng Kinh, khi chúng ta bước vào vườn rau thì chúng ta chuyên tâm ở vườn rau. Khi tôi bước vào vườn rau, tôi quan sát hệ thống ống dẫn, màu lá rau thì tôi sẽ biết chỗ nào bị rò nước, chỗ nào tắc ống dinh dưỡng. Khi tôi bước vào văn phòng, tôi có thể nhìn thấy ngay một chiếc đồng hồ, một bức tranh bị treo lệch, một chậu hoa đang héo. Chúng ta không nhìn thấy là do tâm ý của chúng ta qua loa. Tôi làm những việc này một cách tự động, tự phát, không phải tôi cố tìm lỗi.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật, người thượng căn thì phải mở rộng tâm lượng, người trung căn thì phải cải lỗi, hướng thiện. Từ trên sự tướng, chúng ta phải dần dần cải đổi cách nghĩ, cách làm, cách thấy sai lầm của chính mình”**. Người thượng căn lợi trí thì họ sẽ tu sửa từ nơi căn bản. “Căn bản” là nhân sinh quan, vũ trụ quan. “Quan” là cách thấy đối với vũ trụ, nhân sanh. “Tu từ nơi căn bản” là chúng ta sửa đổi cách thấy đối với vũ trụ, với nhân sanh để chúng ta tương đồng với tri kiến của Phật Bồ Tát. Người hạ căn thì tâm lượng của họ nhỏ bé thậm chí họ không thể dung nạp được người thứ hai, không thể cải lỗi.

Hòa Thượng nói: **“Kinh Hoa Nghiêm” nói về nhập Phật tri kiến, quan điểm của chúng ta thay đổi thì tư tưởng, ngôn ngữ, hành vi đều thay đổi. Người làm được như vậy thì nhà Phật gọi họ là bậc thiện căn lợi trí**”. Nếu chúng ta không làm được những tiêu chuẩn này thì chúng ta là người hạ căn. Chúng ta muốn làm được điều này thì chúng ta phải ngày ngày kiểm soát lỗi lầm, phát lộ sám hối, thay đổi chính mình. Chúng ta thay đổi được chính mình thì chúng ta sẽ dần nâng cao được cảnh giới, chúng ta sẽ luôn cảm thấy an vui!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!